

Mødedokument

B9-0234/2023

5.5.2023

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af rammen for
databeskyttelse mellem EU og USA
(2023/2501(RSP))

Juan Fernando López Aguilar

for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Europa-Parlamentets beslutning om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af rammen for databeskyttelse mellem EU og USA (2023/2501(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), særlig artikel 7, 8, 16, 47 og 52,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) dom af 6. oktober 2015 i sag C-362/14, *Maximillian Schrems mod Data Protection Commissioner* (Schrems I)¹,
- der henviser til EU-Domstolens dom af 16. juli 2020 i sag C-311/18, *Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems* (Schrems II)²,
- der henviser til sin undersøgelse af Edward Snowdens afsløringer af masseovervågning af EU-borgere, herunder resultaterne indeholdt i dens beslutning af 12. marts 2014 om USA's NSA-overvågningsprogram, overvågningsorganer i forskellige medlemsstater og deres indvirkning på EU-borgeres grundlæggende rettigheder samt om det transatlantiske samarbejde inden for retlige og indre anliggender³,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om transatlantiske datastrømme⁴,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2017 om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred⁵,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2018 om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred⁶,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 om EU-Domstolens dom af 16. juli 2020 – *Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems* (Schrems II) – sag C-311/18⁷,
- der henviser til Kommissionens udkast til gennemførelsesafgørelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af rammen for databeskyttelse mellem EU og USA,
- der henviser til den amerikanske præsidents dekret nr. 14086 af 7. oktober 2022 om

¹ Dom af 6. oktober 2015, *Maximillian Schrems mod Data Protection Commissioner*, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650.

² Dom af 16. juli 2020, *Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems*, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559.

³ [EUT C 378 af 9.11.2017, s. 104.](#)

⁴ [EUT C 76 af 28.2.2018, s. 82.](#)

⁵ [EUT C 298 af 23.8.2018, s. 73.](#)

⁶ [EUT C 118 af 8.4.2020, s. 133.](#)

⁷ [EUT C 15 af 12.1.2022, s. 176.](#)

- udvidede retssikkerhedsmekanismer for amerikanske signalefterretningstjenester,
- der henviser til den amerikanske præsidents dekret nr. 12333 af 4. december 1981 om udvidede retssikkerhedsmekanismer for amerikanske signalefterretningstjenester,
 - der henviser til den amerikanske justitsministers regulativ om databeskyttelsesinstansen Data Protection Review Court (DPRC),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)⁸, navnlig kapitel V,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor⁹,
 - der henviser til referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau (Adequacy Referential) ved arbejdsgruppen under artikel 29 (arbejdsgruppe 254, rev. 01) som godkendt af Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB), der henviser til EDPB's henstilling 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger, og til henstilling 02/2020 om de europæiske væsentlige garantier for overvågningsforanstaltninger,
 - der henviser til Det Europæiske Databeskyttelsesråds udtalelse 5/2023 af 28. februar 2023 om Europa-Kommissionens udkast til gennemførelsesafgørelse om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af rammen for databeskyttelse mellem EU og USA,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU-Domstolen i "Schrems I"-dommen ugyldiggjorde Kommissionens afgørelse af 26. juli 2000 under henvisning til direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af safe harbour-principperne til beskyttelse af privatlivets fred og de dertil hørende hyppige spørgsmål fra det amerikanske handelsministerium¹⁰, og påpegede, at vilkårlig adgang for efterretningsmyndigheder til indholdet af elektronisk kommunikation krænker kernen i den grundlæggende ret til kommunikationshemmelighed, der er fastsat i chartrets artikel 7; der henviser til, at Domstolen påpegede, at et tredjeland, for så vidt angår en tilstrækkelighedsafgørelse, ikke er forpligtet til at sikre et identisk beskyttelsesniveau, men et beskyttelsesniveau, der "i det væsentlige" svarer til det, der garanteres i EU-lovgivningen, hvilket kan sikres gennem forskellige midler;
- B. der henviser til, at EU-Domstolen i "Schrems II"-dommen ugyldiggjorde Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 af 12. juli 2016 i henhold til direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's

⁸ [EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.](#)

⁹ OJ L 201, 31.7.2002, p. 37.

¹⁰ EFT L 215 af 25.8.2000, s. 7.

og USA's værn om privatlivets fred¹¹, og konkluderede, at den ikke gav tilstrækkelige retsmidler mod masseovervågning af ikke-amerikanske statsborgere, og at dette krænker kernen i den grundlæggende ret til retsmidler, der er fastsat i chartrets artikel 47;

- C. der henviser til, at den amerikanske præsident den 7. oktober 2022 undertegnede dekret nr. 14086 om udvidede retssikkerhedsmekanismer for amerikanske signalefterretningstjenester (EO 14086);
- D. der henviser til, at Kommissionen den 13. december 2022 indledte proceduren til vedtagelse af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for databeskyttelsesrammen mellem EU og USA;
- E. der henviser til, at Kommissionen ved undersøgelsen af beskyttelsesniveauet i et tredjeland er forpligtet til at vurdere indholdet af de regler, der finder anvendelse i det pågældende land i henhold til dets nationale ret eller internationale forpligtelser, samt den anvendte praksis til at sikre efterlevelse af reglerne; der henviser til, Kommissionen, hvis en sådan vurdering findes utilfredsstillende hvad angår tilstrækkelighed og ækvivalens, bør afstå fra at vedtage en tilstrækkelighedsafgørelse, eftersom den er betinget af gennemførelse af relevante garantier; der henviser til, at Kommissionen er forpligtet til at suspendere tilstrækkeligheden, når der ikke længere er ækvivalens; der henviser til, at den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) kræver, at den relevante vurdering bør være en løbende proces, der tager hensyn til ændringer i gældende regler og praksis;
- F. der henviser til, at muligheden for at overføre personoplysninger mellem stater ville kunne blive en vigtig drivkraft for innovation, produktivitet og økonomisk konkurrenceevne, forudsat at de rette sikkerhedsforanstaltninger stilles til rådighed; der henviser til, at disse overførsler derfor bør gennemføres under nøje iagttagelse af retten til beskyttelse af personoplysninger og til privatlivets fred; der henviser til, at et af EU's grundlæggende mål er beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret;
- G. der henviser til, at den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) finder anvendelse på alle virksomheder, der behandler personoplysninger om registrerede personer i Unionen, hvis behandlingsaktiviteterne vedrører udbud af varer eller tjenesteydelser til sådanne registrerede eller overvågning af deres adfærd i det omfang, denne finder sted inden for Unionen;
- H. der henviser til, at statslige aktørers masseovervågning, herunder ved masseindsamling af data, skader de europæiske borgeres og virksomheders tillid til digitale tjenester og dermed til den digitale økonomi; der henviser til, at amerikanske agenturer har forbud mod at indsamle massedata om amerikanske statsborgere, der bor i USA, men at dette forbud ikke gælder for EU-borgere; der henviser til, at statslige aktørers masseovervågning skader de europæiske borgeres og virksomheders tillid til digitale tjenester og dermed til den digitale økonomi
- I. der henviser til, at registeransvarlige altid bør svare for efterlevelsen af

¹¹ EUT L 207 af 1.8.2016, s. 1.

databeskyttelsesforpligtelserne, herunder påvise, at enhver databehandling uanset dens art, omfang, kontekst, formål eller hermed forbundne risici mod de registrerede sker i overensstemmelse med reglerne;

- J. der henviser til, at der ikke findes nogen lovgivning om privatlivets fred og databeskyttelse på føderalt niveau i USA; der henviser til, at EO 14086 indfører definitioner af centrale databeskyttelsesbegreber såsom nødvendigheds- og proportionalitetsprincipper, hvilket udgør et betydeligt fremskridt i forhold til tidligere overførselmekanismer; der henviser til, at den måde, hvorpå disse principper fortolkes, kræver nøje overvågning; der henviser til, at det måske ikke er muligt at foretage en omfattende vurdering af, hvordan disse principper gennemføres i den amerikanske retsorden grundet manglende gennemsigtighed i DPRC's procedurer;
1. minder om, at respekt for privatliv og familieliv samt beskyttelse af personoplysninger er juridisk håndhævelige, grundlæggende rettigheder, der er fastsat i traktaterne, chartret og den europæiske menneskerettighedskonvention såvel som i lov og retspraksis; understreger, at afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet under GDPR er retlige beslutninger, ikke politiske valg, og at retten til privatlivets fred og databeskyttelse ikke kan afvejes i forhold til kommercielle eller politiske interesser, men kun i forhold til andre grundlæggende rettigheder;
 2. noterer sig de bestræbelser, der er gjort i dekret nr. 14068 på at fastsætte grænser for amerikanske signalefterretningstjenesters aktiviteter ved at lade proportionalitets- og nødvendighedsprincipperne finde anvendelse på den amerikanske lovgivning vedrørende signalefterretning og at opstille en liste over legitime mål for sådanne aktiviteter; bemærker, at disse principper vil være bindende for hele den amerikanske efterretningstjeneste og kan påberåbes af registrerede personer inden for den procedure, der er fastsat i dekret nr. 14086; understreger, at dette dekret indeholder væsentlige forbedringer, der har til formål at sikre, at disse principper i det væsentlige svarer til EU-retten; påpeger imidlertid, at disse principper længe har været centrale elementer i EU's databeskyttelsesordning, og at definitionerne heraf i dekret nr. 14086 i deres substans ikke stemmer overens med definitionerne i EU-retten eller som fortolket af EU-Domstolen; påpeger endvidere, at disse principper med henblik på databeskyttelsesrammen mellem EU og USA udelukkende ville blive fortolket på baggrund af amerikansk lovgivning og amerikanske retstraditioner og ikke EU's; bemærker, at dekret nr. 14086 indeholder en liste med 12 legitime mål, der kan forfølges, når der foretages indsamling af signalefterretning, og fem mål, hvor indsamling af signalefterretning er forbudt; bemærker, at listen over legitime nationale sikkerhedsmål kan ændres og udvides af den amerikanske præsident uden forpligtelse til at offentliggøre de relevante opdateringer eller til at orientere EU herom; påpeger, at dekret nr. 14086 kræver, at signalefterretning skal udføres på en måde, der er nødvendig og står i et rimeligt forhold til den "validerede efterretningsprioritet", hvilket synes at være en bred fortolkning af disse begreber; understreger, at med henblik på en omfattende vurdering af proportionalitets- og nødvendighedsprincipperne i forbindelse med dekret nr. 14086 vil disse principper skulle operationaliseres og gennemføres i de amerikanske efterretningsagenturers politikker og procedurer; er imidlertid bekymret over, at det ikke er et krav, at analytikere foretager en proportionalitetsvurdering for hver enkelt overvågningsbeslutning;
 3. bemærker, at dekret nr. 14086 i visse tilfælde tillader masseindsamling af data ved

signalefterretning, herunder indholdet af meddelelser; noterer sig samtidigt, at dekret nr. 14086 indeholder bestemmelser om, at målrettet indsamling skal prioriteres over masseindsamling; minder om, at selv om dekret nr. 14086 indeholder adskillige sikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af masseindsamling, så indeholder det ikke en uafhængig forudgående tilladelse til masseindsamling, hvilket heller ikke er forudset i dekret nr. 12333; minder om, at EU-Domstolen i "Schrems II" forklarede, at amerikansk overvågning ikke levede op til EU-lovgivningen, da den ikke krævede et "objektivt kriterium", "der kunne berettige" regeringens indgriben i privatlivets fred; påpeger, at dette ville underminere formålet med målene som en sikkerhedsforanstaltning til at begrænse amerikanske efterretningsaktiviteter; minder om, at rådet for tilsyn med privatlivets fred og borgerlige rettigheder (PCLOB) efter Presidential Policy Directive 28 (PPD-28), der dannede grundlag for afgørelsen om tilstrækkeligheden af værnet om privatlivets fred, udsendte en revisionsrapport¹² og konkluderede, at PPD-28 i bund og grund havde bevaret efterretningstjenestens eksisterende praksis; er overbevist om, at PDD-28 ikke vil stoppe de amerikanske myndigheders elektroniske masseovervågning af EU-borgere;

4. deler EDPB's bekymringer over, at dekret nr. 14086 ikke indeholder tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af masseindsamling af data, nemlig mangel på forudgående tilladelse, mangel på tydelige og strenge dataopbevaringsregler, "midlertidig" massedataindsamling og mangel på strengere sikkerhedsforanstaltninger vedrørende formidling af data, der er masseindsamlet; påpeger især den specifikke bekymring, at uden yderligere begrænsninger for formidling til de amerikanske myndigheder, vil retshåndhævende myndigheder kunne få adgang til data, som de ellers ville have forbud mod at indsamle; minder om, at videreoverførsler reelt mangedobler risiciene med hensyn til beskyttelsen af data; bemærker, at EDPB har opfordret til, at der medtages en juridisk bindende forpligtelse til at analysere og afgøre, om et tredjeland tilbyder et acceptabelt minimumsniveau af sikkerhedsforanstaltninger;
5. påpeger, at dekret nr. 14086 ikke finder anvendelse på data, som myndigheder får adgang til via andre midler, f.eks. gennem den amerikanske Cloud Act eller Patriot Act, ved køb af kommercielle data eller gennem frivillige datadelingsaftaler;
6. påpeger, at det underliggende problem er overvågningen af ikkeamerikanske personer under amerikansk lovgivning, og at europæiske borgere ikke har mulighed for effektiv domstolsprøvelse i den forbindelse; anmoder om, at EU-borgere skal have samme rettigheder og privilegier som amerikanske statsborgere, når det gælder den amerikanske efterretningstjenestes aktiviteter samt adgang til de amerikanske domstole;
7. bemærker, at i overensstemmelse med den amerikanske fortolkning omfatter "signalefterretning" alle dataadgangsmetoder, der er inkluderet i Foreign Intelligence Surveillance Act (lov om udenlandsk efterretningsovervågning (FISA)), herunder udbydere af "fjerndatabehandlingstjenester" suppleret med lov om ændring til FISA §1881a i 2008; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med fremtidige forhandlinger at afklare definitionen og omfanget af "signalefterretning" i dekret nr. 14086; minder om, at den amerikanske regering i henhold til sektion 702 i FISA stadig påberåber sig at have ret til at målrette enhver ikkeamerikansk person i udlandet for at indsamle

¹² PCLOB, [Report to the President on the Implementation of Presidential Directive 28: Signals Intelligence Activities](#).

udenlandske efterretninger, meget bredt defineret;

8. påpeger, at der er oprettet en ny klagemekanisme, der gør det muligt for registrerede i EU at indgive en klage; understreger samtidig, at DPRC's afgørelser ville være klassificerede og ikke blive offentliggjort eller stillet til rådighed for klageren, som kun ville blive informeret om, at der ved undersøgelsen enten ikke var konstateret nogen omfattede overtrædelser, eller at DPRC havde truffet en afgørelse, der krævede passende foranstaltninger, hvilket ville undergrave deres ret til at få adgang til eller til at berigtige deres data; er bekymret over, at det betyder, at en person, der fører en sag, ikke har en chance for at blive underrettet om sagens vigtige afgørelser, og at afgørelsen vil være endelig; bemærker, at den foreslåede klageprocedure ikke giver mulighed for appel ved en forbundsdomstol og således bl.a. ikke giver klageren mulighed for at rejse erstatningskrav; opfordrer Kommissionen til at fortsætte forhandlingerne med USA for at opnå de nødvendige ændringer for at løse disse problemer;
9. bemærker, at dekret nr. 14086 indeholder en række garantier for at sikre uafhængigheden af dommerne ved DPRC, hvilket anerkendes af EDPB i dets udtalelse; påpeger, at DPRC er en del af den udøvende magt og ikke retsvæsenet, og at dets dommere udnævnes for en tidsbegrænset periode på fire år; understreger, at den amerikanske præsident kan tilsidesætte DPRC's afgørelser, selv i hemmelighed; påpeger, at, selv om den nye klagemekanisme ikke giver den amerikanske justitsminister tilladelse til at afskedige og overvåge dommerne ved DPRC, berører det ikke den amerikanske præsidents relevante beføjelser; understreger, at så længe den amerikanske præsident kan fjerne DPRC's dommere i deres embedsperiode, er disse dommers uafhængighed ikke garanteret; noterer sig, at Kommissionen i tilfælde af vedtagelse vil skulle overvåge anvendelsen af disse sikkerhedsforanstaltninger tæt for at sikre uafhængighed i praksis; påpeger, at en klager vil blive repræsenteret af en "særlig advokat" udpeget af DPRC, for hvem der ikke er noget krav om uafhængighed; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der indføres et krav om uafhængighed, hvis der vedtages en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet; konkluderer, at DPRC i sin nuværende form ikke opfylder standarderne for uafhængighed og upartiskhed i chartrets artikel 47; bemærker, at selv om PCLOB uafhængigt vil gennemgå, hvordan den nye klageprocedure fungerer, vil omfanget af denne gennemgang være begrænset;
10. bemærker, at USA har indført en ny klagemekanisme for spørgsmål vedrørende myndighedernes adgang til data, men at der fortsat er spørgsmål med hensyn til effektiviteten af de retsmidler, der står til rådighed i kommercielle anliggender, som er uændrede i henhold til afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet; bemærker, at de mekanismer, der har til formål at afklare disse spørgsmål, i vid udstrækning er overladt til virksomhedernes skøn, idet de kan vælge alternative løsningsmuligheder såsom tvistbilægelsesmekanismer eller anvendelse af virksomhedernes programmer for beskyttelse af privatlivets fred; opfordrer Kommissionen til, hvis en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet vedtages, at foretage en indgående analyse af effektiviteten af disse klagemekanismer;
11. bemærker, at europæiske virksomheder har behov for og fortjener retssikkerhed; understreger, at flere på hinanden følgende dataoverførselsmekanismer er blevet ophævet som følge af afgørelser ved EU-Domstolen, hvad der har betydet yderligere

omkostninger for europæiske virksomheder; anerkender derfor behovet for at sikre retssikkerhed og undgå en situation, hvor virksomheder konstant skal tilpasse sig til nye retlige løsninger, hvilket kan være særligt byrdefuldt for mikro-, små og mellemstore virksomheder; er bekymret over, at afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, hvis den vedtages, kan (ligesom sine forgængere) ugyldiggøres af EU-Domstolen, hvilket vil føre til en fortsat mangel på retssikkerhed, yderligere omkostninger og forstyrrelser for europæiske borgere og virksomheder;

12. påpeger, at USA i modsætning til alle andre tredjelande, for hvem der er truffet afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til GDPR, stadig ikke har en føderal databeskyttelseslov; påpeger, at dekret nr. 14086 ikke er klart, præcist eller forudsigeligt, hvad den praktiske anvendelse angår, da det til enhver tid kan ændres eller tilbagekaldes af den amerikanske præsident, der også har beføjelse til at udstede hemmelige dekreter; bemærker, at gennemgangen af konstateringen af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau finder sted et år efter datoen for meddelelsen om afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet til medlemsstaterne og derefter som minimum hvert fjerde år; opfordrer Kommissionen til, i tilfælde af at der vedtages en fremtidig afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, at foretage efterfølgende gennemgange mindst hvert tredje år som krævet i EDPB's udtalelse; er bekymret over manglen på en udløbsklausul, således at det kunne fastsættes, at afgørelsen automatisk udløber fire år efter ikrafttræden, hvorefter Kommissionen ville være nødt til at træffe en ny afgørelse; er bekymret over, at denne mangel på en udløbsklausul i denne afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet repræsenterer en mere afslappet tilgang til USA på trods af, at den amerikanske databeskyttelsesramme er baseret på et dekret, der tillader hemmelige ændringer, og som kan ændres uden at indhente Kongressens godkendelse eller underrette modparterne i EU herom; anmoder derfor Kommissionen om at indføre en sådan klausul;
13. deler EDPB's bekymring vedrørende registreredes rettigheder, den manglende definition af nøglebegreber og manglen på specifikke regler om automatisk beslutningstagnung og profilering, den manglende klarhed vedrørende anvendelsen af principperne i databeskyttelsesrammen på databehandlere og behovet for at undgå, at videreoverførsler underminerer beskyttelsesniveauet;
14. understreger, at afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet skal omfatte klare og stringente mekanismer for overvågning og gennemgang for at sikre, at afgørelserne er fremtidssikrede eller ophæves eller ændres om nødvendigt, og at EU-borgernes grundlæggende ret til databeskyttelse til enhver tid kan garanteres; understreger, at fremtidige afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet bør være underlagt krav om løbende revision under hensyntagen til den juridiske og praktiske udvikling i USA;

Konklusioner

15. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 20. maj 2021 opfordrede Kommissionen til ikke at vedtage nogen ny afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i relation til USA, medmindre der blev indført meningsfulde reformer, navnlig af nationale sikkerhedshensyn og til efterretningsformål; anser ikke dekret nr. 14086 for at

være tilstrækkeligt meningsfuldt; gentager, at Kommissionen ikke bør overlade opgaven med at beskytte EU-borgeres grundlæggende rettigheder til Den Europæiske Unions Domstol efter klager fra individuelle borgere;

16. minder om, at Kommissionen skal vurdere tilstrækkeligheden af et tredjeland baseret på den eksisterende lovgivning og praksis på området, ikke kun på papiret, men også i praksis, som fastsat i Schrems I- og Schrems II-afgørelserne og GDPR-forordningen (betragtning 104);
 17. bemærker, at der ikke er sket tilstrækkelige ændringer af principperne i databeskyttelsesrammen, der er indført af det amerikanske handelsministerium, sammenlignet med principperne i "værn om privatlivets fred", således at der ydes en beskyttelse, der i det væsentlige svarer til den, der ydes i henhold til GDPR;
 18. bemærker, at selv om USA har påtaget sig en vigtig forpligtelse til at forbedre adgangen til klage og regler for offentlige myndigheders databehandling, har den amerikanske efterretningstjeneste indtil oktober 2023 til at ajourføre sine politikker og praksis i overensstemmelse med forpligtelsen i dekret nr. 14086, og at den amerikanske generaladvokat endnu ikke har anført EU og dets medlemsstater som kvalificerede lande, der har ret til adgang til den hjælp, der er tilgængelig i henhold til DPRC; understreger, at dette betyder, at Kommissionen ikke kunne vurdere effektiviteten af de foreslåede hjælpeforanstaltninger og foreslåede foranstaltninger vedrørende adgang til data "i praksis"; konkluderer derfor, at Kommissionen først kan gå videre med næste trin i en eventuel afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, når disse tidsfrister og milepæle er blevet overholdt af USA, med henblik på at sikre, at disse forpligtelser er blevet opfyldt i praksis;
 19. konkluderer, at databeskyttelsesrammen mellem EU og USA ikke skaber et væsentlig tilsvarende beskyttelsesniveau; opfordrer Kommissionen til at fortsætte forhandlingerne med sine amerikanske modparter med henblik på at skabe en mekanisme, der kan sikre en sådant tilsvarende niveau, og som vil sikre det tilstrækkelige beskyttelsesniveau, der kræves i henhold til EU's databeskyttelseslovgivning og chartret som fortolket af EU-Domstolen; opfordrer Kommissionen til ikke at vedtage konstateringen af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, før alle henstillingerne i denne beslutning og EDPB's udtalelse er gennemført fuldt ud;
 20. opfordrer Kommissionen til at agere i EU's virksomheders og borgeres interesse ved at sikre, at den foreslåede ramme giver et solidt, tilstrækkeligt og fremtidsorienteret retsgrundlag for dataoverførsler mellem EU og USA; forventer, at en eventuel afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, hvis den vedtages, vil blive anfægtet ved EU-Domstolen; fremhæver Kommissionens ansvar for manglende beskyttelse af EU-borgernes rettigheder i et scenarie, hvor afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet igen erklæres ugyldig af EU-Domstolen;
-
- ◦
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Amerikas Forenede Staters præsident og Kongres.

